

først kunne konstateres, naar de have deltaget i Krigen, og saa er det bagefter.

Alfred Christensen: Det har været ganske interessant at høre den højtærede Justitsminister argumentere for det her foreliggende Lovforslag, og hans Argumenters overbevisende Kraft kan jo klart vejes efter det overvældende Indtryk, de have gjort paa Ministerens allernærmeste Venner. Man kan nemlig ikke antage, at de have gjort slet saa stærkt et Indtryk paa de Medlemmer, som ikke staa Ministeren saa nær, og der turde derfor være Rimelighed for, at denne Lov kommer til sin rette Bestemmelse, og at man i et Udvalg kan finde den Behandling, som kan være hensigtsmæssig for en saadan Neutralitetslov. Af disse overvældende Argumenter var der et, som især slog mig. Det blev fremført en af de Gange, Alabama-Sagen blev omtalt, idet der blev henvist til den uhyre Skadeserstatning, England efter Voldgiftskendelsen maatte betale til Amerika. Det blev fremdraget af den højtærede Minister, at det vilde være nødvendigt at have en Bestemmelse i disse Sager, hvorved man kunde forhindre og eventuelt straffe den Mand, der som Kaperkaptajn gik i fremmed Tjeneste, førte en fremmed Kaper og paaførte en anden Nation stor Skade ved Opbringelsen af dens Handelskibe, thi havde man ikke en saadan Bestemmelse, vilde den fremmede Magt senere kunne komme og forlange en Alabama-Erstatning. Jeg syntes straks, at dette Argument havde noget paa sig, og derfor tænkte jeg nærmere over det, men jeg saa da snart, at det var det af alle Argumenterne, der havde allermindst paa sig. Tænker man sig, at en dansk Mand var saa driftig, at han virkelig gik ud og blev Kaperkaptajn og ogsaa gjorde Fjenden megen Skade — og det kunde jo tænkes, at en dansk Skipper var saa driftig — skulde Forholdet altsaa være det, at hvis vi ikke fik en saadan Bestemmelse, vilde den fremmede Magt komme og forlange en Alabama-Erstatning. Men hvis man gennemførte denne Lov, vilde der efter min Mening ske to Ting, saa vilde den fremmede Magt først forlange den danske Mand straffet, og naar han saa var bleven straffet, vilde vi komme til at betale Erstatning alligevel. Ingen fremmed Magt vilde vistnok kvittere for en Erstatning af 50 Millioner, som der var Tale om i Alabama-Sagen, for blot at se en dansk Skipper sidde i Fængsel nogle Dage eller for at se ham betale en Bøde af nogle

Kr. De her omhandlede Bestemmelser finder jeg derfor aldeles uhensigtsmæssige og unødvendige, og jeg tror endog, at de snarere ville lede fremmede Stormagter paa Spor efter, hvor de kunne være os til Fortræd, end at de derfor skulde se paa os med venligere Øjne som paa Folk, der have taget alle mulige Forholdsregler. Det, der skal gøres, naar et saadant Spørgsmaal eventuelt kommer til at foreligge over for en fremmed Magt, maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde for sig, og vedkommende Ministerium maa da paatage sig et Ansvar, for hvilket der ikke kan gives almindelige Regler. Men i Forvejen at give saa uheldige Bestemmelser som disse, finder jeg at være aldeles absurd. Det er rigtigt blevet fremdraget her, at man administrativt vil kunne forbyde Landets Officerer og Militærpersoner i øvrigt at gaa i fremmed Tjeneste, hvis det da kunde antages at virke særligt æggende paa fremmede Nationer, at vore Krigsfolk gik i fremmed Tjeneste. Skulde det kunne tænkes, at et Medlem af et Kommunalraad eller en lovgivende Forsamling vilde gaa i fremmed Tjeneste, kunde man jo ved en almindelig Ændring i Forretningsordenen naa ganske det samme som ved denne Lov. Jeg kan derfor ikke se, at der vil opnaas noget virkelig godt ved denne Lov; jeg betragter den som overflødig og hjemfalden til en snarlig Død.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Hage: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til det Udvalg, der vil blive nedsat angaaende Lovforslaget om offentlige Politisagers Afgørelse igennem Vedtagelse for Politivrigheden i Kjøbenhavn.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Hermed er Dagsordenen udtømt.

Folketingsmændene for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk), Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen),